

Dolenjske Novice.

Izhajajo 1. in 15. vsacega meseca. Cena jim je za celo l gld., za pol leta 50 kr. — Naročnino sprejema J. Krajec v Novem mestu, dopise pa uredništvo.

Kdor želi kako oznanilo v „Dolenjske Novice“ natisniti dati, plača za dvostopno petit-vrsto 8 kr. za enkrat, dvakrat 12 kr., trikrat 15 kr.

Gospodarske stvari.

Kako vinsko letno imamo letos na Dolenjskem pričakovati?

Vinska trta je odevetela, in vsak presoden umen vinogradnik skusi po odevetenji presoditi, kake vinske trgatve se mu je nadjati. Danes priobčimo naj v „Dol. Novicah“ o tej zadevi sledečo izjavo veščaka:

V prošlem letu napravile so trte močan les, močne mladike, katere so tudi popolnoma dozorile. Po tem lesu, kateri ni v zimi prav nič poškodovan bil, bilo je upanje, da bode letos zopet prav dobra vinska letina, da bode vsaj v kvantitetnem ali količinskem obziru taka, kakoršna je ona prošlega leta bila. No, hud mraz 22. aprila je to upanje že precej skrčil, osobito glede nizkih leg. Na marsikaterem napnencu (šparonu) ostala so vsled tega mraza vsa očesa suha, da niso niti pognala, ker so pozebla. Na družih napnencih, in teh je veliko večja množina, so pa očesa le deloma pozebla, deloma pa zagnala. Ta kaj neljuba zima pobrala je že lep del opravičeno pričakovane množine grozdja, to posebno na belini. Ko je imel zarod cveteti, nastalo je kaj neugodno, deževno in hladno vreme. Vsled tega se je cvetenje močno zakasnilo, in ker je še med cvetenjem, posebno zgodnjih sort, le naprej deževalo, oprhnil ali osul se je zarod kaj močno. Najbolj oprhnela je zopet belina, z njo vred pa tudi burgundec, portugalka, sploh kakor že rečeno, zgodaj cveteče in zoreče sorte so prav močno oprhnele. Bolj pozne sorte, kakor zelenika, žametasta črnina, italijanski rizling, črna volovina, cvetele so ob lepem vremenu in niso nič oprhnele. Na zgodnjih sortah prikazala se je pa med cvetenjem še druga nadloga. V zarodu ugnjezdil se je v prav obilni meri kisli ali seneni črviček, (Stajerci mu pravijo „kiseljak“, latinski so zove „tortrix ambiguella“) kateri je zopet lep del zaroda uničil. Na poznih sortah ni storil ta nebodigatreba najmanjše škode, največjo pa odločno na belini. Obirati ali s strupeno tekočino mu bivališča usikavati ter ga tako uni-

čevati pa ni bilo mogoče, kajti dež in vedno dež vsega tega dovolil ni. Vrhu tega potolkla je toča na Belokranjskem že prav zgodaj vinograde, v novomeškem glavarstvu pa, in to posebno na Trški gori dne 5. t. m. Ta toča pobrala je povsod tam, kamor je segla, dobro tretjino pridelka, uničila je tudi čuda letošnjih zelenih požlahtnitev. Na Trški gori sami ceniti se sme ta škoda na 5 do 6000 gld., ne pa le na 900 gld., kakor je o tem nek Bogu se usmili zvedenec, kateri prej ko ne po toči na Trški gori niti bil ni, v „Laibacherzeitung“ z dne 11. t. m. poročal. — Peronosperre še ni opaziti, grozdne plesnobe isto tako ne. Ta dva nepovabljena gosta počastila bodeta pa gotovo naše vinograde takrat, kadar bode vreme stanovitnejše in toplejše postalo. S škropljenjem in žvepljanjem postavili se jim bodedo pošteno po robu. Žal pa, da se še nekemu drugemu nepovabljenemu gostu nič kaj izdatno po robu postaviti ne bodedo zamogli, namreč kislemu ali senenemu črvičku, ko se bode v drugič takrat prikazal, ko bodo jagode grozdja, kar ga je še, kakor grah debele postale. Ker je bilo tega spaka dosti ob cvetenju zaroda, ga bode gotovo dosti tudi v označenem času. Naj pa takrat dež nagajati prične, kaj bodedo še doživeli letos? Da nam bode potem grozdje, dasi še čisto zeleno, grdo gnjiti pričelo, nima dvoma; kajti v jagode, katere bodo od črviča razgrizene, zašla bode deževnica in gnjiti pričele bodo one, gujiti pričele bodo njim sosedne jagode.

Po vsem tem je sklepati, da bodedo letos na Dolenjskem, ako tudi še kake druge nesreče ne bode, le malo vina pridelali, recimo, k večem polovico lanskega, ali pa še toliko ne. No, kaj pa gledé dobrote? I kaj posebnega ni pričakovati, ako 5. julija šele zelenika najboljše cvete. O tej, od nekaterih mlajših še neiskusnih strokovnjakov tako nezaluženo zaničevani, pa vendar zlata vredni dolenjskeje sorti bodedo prihodnjič objavili spis starega skušenega strokovnjaka.

Kaj je novega po avstrijskem cesarstvu?

Državni začasni proračun. Izšla je cesarska naredba na podlagi § 14 državne ustave, ki dovoljuje začasno pobiranje davkov in pristojbin ter pokrivanje potrebščin do 1. januarja 1900. Ob enem se pooblaščuje ž njo finančni minister, da si izposodi do 20 milijonov goldinarjev za železnice in druga podjetja.

Nemiri na Dunaju. Pretečeni teden so uprizorili socijalni demokratje zaporedoma demonstracije zoper župana Luegerja in podžupana, ki sta pri neki priliki imenovala one delavce, ki so pohajkovali in razgrajali, sodrgo in pobaline. Kljub silnemu dežju zbralo se je 7. t. m. nad 5 tisoč delavcev, ki so klicali „Fej Lueger“. Vsled teh klicov je policija zaprla 45 oseb, med njimi tudi nekaj delavskih voditeljev. Župana je moralo spremljati 40 redarjev.

Nove bankovce za poskušnjo je izdelala avstro-ogrška banka po 10, 50, 100 in 1.000 kron, ter jih predložila obema finančnima ministertvoma v pregled.

Učiteljski konvikt v Zagrebu bil je 11. t. m. kaj slovesno otvorjen. Blagoslovil je konvikt škof dr. Ivan Krapac. Slovensko učiteljstvo so zastopali gg. Dimnik, Jelenc in Gangl.

Kaj je novega po širokem svetu?

Knez Jurij Aleksandrovič, najmlajši in edini brat vladajočega carja Nikolaja II. je v Petrogradu umrl. Pri pogrebu bo našega cesarja zastopal neki nadvojvoda.

V Belgiji je hotela vlada uvesti nov volilni red, a liberalcem in socijaldemokratom to ni po volji, in začeli so v državni zbornici oster boj zoper vlado in katoliško večino, na ulici pa so napravljali velike izgrede. Nastali so pravi boji mej policijo in vstaši, in nemir se je še le nekoliko polegel, ko je vlada umaknila svoje predloge.

Napad na kralja Milana. Zvečer 6. t. m. se je peljal razkralj Milan s svojim adjutantom majorjem Lukičem v odprtem vozu po neki glavni ulici v Belgradu. Med vožnjo jame nek človek mahati kočijažu v znamenje, naj ustavi. Ko se to zgodi, priskoči nekdo blizu voza ter ustrelji štirikrat z revolverjem na kralja in njegovega spremljevalca. Major Lukič je težko ranjen, dočim je baje kralja le ena krogla lahko zadela v hrbet. Napadalec je zbežal ter se vrgel v Savo, vendar so ga izvlekli iz nje. Zove se Gjuro Knežević. Kralj dolži radikalce najetega napada, ter je dal mnogo prav odličnih oseb zapreti. Za Belgrad in okolico je razglašeno obsedno stanje in nagla sodba.

Piše se nam:

Iz Novega mesta. — Izlet „Dolenjskega Sokola“ v St. Jernej dne 9. t. m. obnesel se je, akoravno se je vsled nasprotne agitacije malo število „Sokolov“ vdeležilo, prav sijajno. Pri dohodu v St. Jernej pozdravil je gosp. župan z občinskim odborom došle Sokole, ki so potem z godbo korakali skozi trg, kjer so jih šentjernejske dame obsipale s šopki, in občinstvo pozdravljalo z burnimi „živio-klici“. Na vrtu gostilne gospoda Bučarja zbrano je bilo mnogoštevilno odličnega občinstva iz Krškega, Kostanjevice, Mokronoga, Žužemberka, St. Jerneja in okolice ter iz Novega mesta. Kostanjevški pevski zbor, pomnožen z novomeškimi pevkinjami in pevci pod vodstvom gosp. Potrebina, zapel je nekaj lepih pesmi, ki so nam kaj dobro padle. Prav v srce segali so nam mili, mični glasovi, ki jih ima le slovanska pesem. Moški zbor, v katerem smo občudovali bariton-solo gospoda dr. Dolenca, je izvrstno končal svojo nalogo. Živahno ploskanje in „živio-klici“ so sledili vsaki posamezni pevski točki kot izraz navdušenja in zahvale za lepi vžitek.

Kostanjeviška godba pod vodstvom gospoda Potrebina koncertirala je prav izborna; tudi najtežje točke je sigurno in dovršeno končala in s tem pokazala, da more tekrovati z vsako drugo godbo. Gospod Potrebina sme biti ponosen, da je godbo v primeroma kratkem času s svojo požrtvovalnostjo in trudom spravil na to stopinjo dovršenosti.

V prijetni zabavi in med navdušenimi napitnicami prišla je ura ločitve, in težko smo odšli iz prijetne družbe in zapustili St. Jernej, ki je bil ta dan prav praznično opravljen; iz vseh hiš so vihrale zastave. Gospodu Bučarju se zahvaljujemo, da nam je vkljub velikemu številu gostov z vsem dobro postregel in zabavni prostor prav lepo pripravil. V prijetnem spominu nam bodo ostale lepe ure, ki smo jih preživeli ta dan v prijaznem St. Jerneju.

Iz Kandije. — Bolnišnica „Usmilj. bratov“ se je lani tako povečala, da ima sedaj razven za brate, še za 80 moških bolnikov prostora. Se pa tudi res navadno v njej oskrbuje blizo 80 bolnikov.

Da so s tem narasli tudi troški več nego za polovico, lahko vsakdo sprevidi. Morali bi biti tedaj tudi dohodki toliko večji. Res je sicer, da gospode „brate“ skoraj brez izjeme povsod sprejemajo ljubeznivo, ko pobirajo darove za trpine-bolnike; tudi beratev se obnaša še dosti dobro, ali ne zadostuje pa nikakor ne. Tu je treba druge pomoči, ki je lahka in za posamezne ne ravno občutljiva — tu naj pomore dežela in pa občine, kajti ravno tam odvzamejo Usmiljeni bratje letno jako veliko troškov, ki so prej šli leto za letom v tuje bolnišnice; vsaj ti usmiljeni Samarijani ne računijo za siromake popolnoma nič. Prepričan sem tedaj, da bi veleslavni deželni zastop pač smel dosejati letni donesek vsaj podvojiti. — In ve občine, zlasti dolenske, mar ne veste, koliko vaših občanov se preskrbljuje v boleznih pri Usmiljenih bratih v Kandiji — brezplačno? Ali ne zahtevajo torej hvaležnost, da ne rečem dolžnost, da vsako leto pošljete gotovo svoto v Kandijo z 10 ali 20 goldinarjev — se občini malo pozna — jako veliko pa bratom, ako jim take darove pošlje 50 do 100 občin. Tedaj ganite se!

Žalostno pa je, kar sem zvedel pred kratkim, da so nekatere občine poprej dajale letue doneske, ali zadnji čas pa, ko je potreba večja, so izostale. Zakaj vendar? Nekateri župani so nevoljni, ker gospodje bratje niso sprejeli nekaj bolnih hiralcev v

bolnišnico. Ali, za božjo voljo, bolnišnica je samo za nevarno bolne pa ozdravljive, ne za neozdravljive, hirajoče starce. Ako bi take sprejemali, potem je bolnišnica precej polna — in kam bi djali nevarno obolele, recimo ranjene, za pljučnico, legarjem i. t. d. bolne? Hiralcji so za hiralnico, ki je v Ljubljani, ne pa za Kandijansko bolnišnico.

Čul sem celó, da je neki župan dejal: Usmilj. bratje morajo vsacega sprejeti. Neumnost! Nobenega niso dolžni sprejeti, ker nimajo nikacega plačila; svoj zavod lahko zapró, če hočejo, in bi ga tudi morali zapreti, ako nikakor ne bi mogli izhajati. Ali naj mar o zraku in vodi živé z bolniki vred? Da se nam taka nesreča ne pripeti, slavni občinski zastopi, podpirajte bolnišnico z letnimi doneski!

Naše hranilnice in posojilnice so sicer večinoma še mlade, brez posebnih kapitalij, vendar pa mislim, da bi vsaj nekatere lahko posnemale „kranjsko“ ter „Usmilj. bratom“ poklonile vsaj manjše letne doneske.

Slednjč Dolenjci, Slovenci sploh, ne pozabite bolnišnice v Kandiji v svojih oporokah! M.

Iz Krškega. — Deset let, gosp. urednik, preteklo je že, odkar ste iz mojega peresa sprejeli zadnji dopis novin Krškega.

Kaj ne, kako sem priden, in kako malo novega se je med tem vekom zgodilo v Krškem — brez mene. Dà, res priden sem bil! Vsejal sem, na tedaj še peščenem polju socijalnega življenja, in po, od peronospere zamrljih vinogradih, nekaj pôdlega semena in slabotnega zrnja, se prekrizal, priporočil celo setev nadaljni vzgoji dobremu očki tam gôri v nebesih, ter se podal v daljni tuji svet. Leto pa je teklo za letom, jaz pa s trebuchom za kruhom po svetu. No, med tem vekom prišel sem nadzorovat dvakrat mojo setev, a prvokrat napala me je griža s tako silo, da nisem mogel natančneje študirati, kako so nekteri zagrizeni nemčurčki plesali po taktu slovenske „musicae“; drugo pot pa — bilo je v jeseni, če se ne motim — ponesrečil sem si roko ter Vam zopet nisem mogel poročati, kako so Krčanje prazne vinske sode sušili ter „rujnega dalmatinca“ pili. — A v tretje pride rado, pravili so mi doma, ko sem iz šole po dvakrat na leto prinašal „dvojke“ domov.

Jaz sicer tretjič nisem rad prišel, no, prišel sem pa vendar-le v Krško, ker sem baš moral. Prav za prav pa sem se pripeljal tam iz daljnega „Oberštajerskega“ po vlaku do Vidma ter sem seveda celo pot študiral na moj sprejem. Dà, sprejem pa tak, da se mi dozdeva vredno ga ovekovečiti. Dež je šel, kot bi iz škafla lil — na postaji na razpolago vsega dovolj, da ob takem vremenu lahko dospeš do kože moker in do glave blaten — peš v Krško; poštni voz, naj-novejega stroja, a kdor nima kosti in živce starega poštnega hlapca — Bog mu daj večni mir in pokoj — lahko mu že naprej gratuliram. Jaz pa, od narave slaboten in vendar še do zdaj nezavarovan za „življenje i smrt“, dovolil sem si samo čast za tem simbolom smrti peš capljati, a za menoj stopal je veličastno hudomušni postrešček Vencelj, i lagal bi, ako bi tajil, da ga „mož ne nese“.

Dà, sprejem pa tak! in komur je sreča bolj sovražna kot meni, lahko je uverjen, da mu mostninar — star, odslužen stražmešter — za vsak nepremišljen korak po krškem mostu napravi dostojen sprejem. Kdor o tem dvomi, lahko ga natančneje uverita o nenavadno vljudnih sprejemih našega mostninarja, gospod cestni nadzornik in pa slavno sodišče v Krškem. Vsa čast dotičnemu gospodu, a naj ne blagovoli pozabiti,

da nima več „žendarjev pod komando“, temveč da občuje z davke plačujočim občinstvom i naobraženimi tujci, katere naj se blagovoli — na splošno željo — nekoliko vljudneje prijemati pri „fraku“.

V svesti, da si želé tudi drugi Vaši dopisniki za razne čutnje i potrebe svojega srca v Vašem listu primeren prostorček in ker sem si v tem kratkem času nabral preveliko gradiva socijalnih i gmotnih razprav, da bi ga Vam mogel že danes v skupini podati, dovolite, da odložim te študije do prihodnjega lista. Končam naj za danes z nastopnimi novinami:

Pri streljanju proti toči ob nevihti 5. t. m. popoldne ponesrečil se je v Gadovi peči pri sv. Križu oskrbnik gosp. Gregoriča iz Krškega tako, da ga je silni strel iz prenabitega topiča popolnoma raztrgal in razmesaril.

6. t. m. popoldne pa bi bil v, vsled obilnega dežja naraslem bajerju, na strelišču c. kr. topničarskega oddelka kmalu vtonil 5 letni dečko Fran Janča iz Brezij, kateri se je, misleč, da voda ni globoka, hotel kopati. Na klic tam blizu pasočih otrok, priteklo je četovodja Vrhovnik 3. top. polka k bajerju, skočil v do prs mu segajočo vodo, opravljen kot je bil, ter v skrajnem trenutku srečno našel že brezvestnega fantiča, ter ga po dolgotrajnih poskusih oživljenja rešil gotove smrti. C. kr. okrajno glavarstvo v Krškem bode imenovanemu podčastniku bajé izplačalo določeno talijo.

Krog 9. ure zvečer pretečenega petka bila je tukaj nezaslišano grozna nevihta; udarila je strela v zvonik krške farne cerkve, poškodovala uro, zid ob podstrešji zyonika, odbila kazalec ure. Cerkev dobi še-le sedaj strelovod, kterega po mnenju gosp. župnika zaradi bližine Save do sedaj ni bilo treba; in res, nikdar še ni bilo čuti, da bi do omenjenega dne kterikrat udarila strela v stolp ali sploh v bližino na bregu Save stoječe cerkve.

18. t. m. dospé 7. topničarski polk iz Ljubljane v Krško, kjer ima 19. t. m. prve strelne vaje. Nadalje dospó v Krško, oziroma Reichenburg, Videm, Brežice in okolico naslednji polki: 3. top. polk iz Gradca dne 21. t. m.; 9. top. polk iz Celovca dne 28. t. m.; 8. top. polk iz Gorice 2. avgusta.

Letošnje strelne vaje bodo jako zanimive; udeleži se jih veliko do sedaj še ne oficijelno znanih višjih vojaških dostojanstvenikov, med njimi general-inšpektor c. kr. topničarskega polka, fzm. pl. Kropatschek, Corps-Commandant fzm. pl. Succovaty; bajé tudi princ Orlean iz Pariza.

Domače vesti.

(Presvetli knez in škof) je v sredo 12. jul. birmal v Žužemberku 1043 birmancev. 487 jih je bilo iz domače župnije, drugi iz sosednjih.

(Promocija.) C. kr. avskultant gospod Milan Skerlj, sin c. kr. deželnega sod. svetovalca Ivana Skerlja v Novem mestu, je bil dne 14. t. m. na dunajskem vsenčilišču premoviran doktorjem prava.

(Blagoslovljenje cerkve) v Št. Petru pri Novem mestu vršilo se bode v nedeljo 23. t. m. po prevzv. gospodu ljubljanskemu knezoškofu.

(Občni zbor kmetijske podružnice novomeške,) ki se je vršil 6. t. m., je izvolil za odbornika gg. vodjo Dolenca iz Grma in viteza Langer-ja iz Brälljiná. Udeležniki so si po končanem zborovanju ogledali podružnične nasade in državni vinograd. Nazadnje so bili povabljeni od tehn. vodje g.

Skalický-ja v državno vinsko klet, kjer so pokušali razna vina, pridelana deloma v kostanjeviški, deloma v vipavski državni trtnici. Povsod se je udeležnikom vse potrebno razložilo, tako da je bil ves ogled prav poučen in spodbuden. V kleti so ugajala udeležnikom zlasti vina tistih trt, ki se priporočujejo za cepljenje novih nasadov. — Udeležba pri občnem zboru je bila maloštevilna zaradi obilnega kmetskega dela in slučajno takrat ugodnega vremena.

(Vrhniška železnica) se odprla 23. t. m. Postaje so: Brezovica, Log in Drenov grič. Vsak dan bodo vozili trije vlaki sem in tje. Upravljalna bo železnico južno-železniška družba.

(Mestna hranilnica v Novem mestu.) V mesecu juniju 1899 je 146 strank vložilo 38.904 K 57 h, 119 strank vzdignilo 32.374 K 30 h, toraj več vložilo 6530 K 27 h, 6 strankam se je posojil izplačalo 4900 K — h, stanje vlog 1.260.196 K 23 h, denarni promet 172.258 K 73 h.

(V bolnišnico Usmilj. bratov v Kandiji pri Novem mestu) se je sprejelo meseca junija 88 bolnikov, koncem maja jih je ostalo 57, skupaj 145. Od teh se jih je ozdravilo 51, zboljšalo 18, nezdravljen bil je 1. Umrli so 4. V oskrbovanju ostalo jih je 71. Oskrbovalnih dni se je nabralo tekom preteklega meseca 1943.

(Za čebelarje.) Posesnik, mizar in čebelar Janez Vesel iz Gore pri Sodražici je imel v začetku junija t. l. lep roj, kateri je izletel iz panja, brez da bi bil gospodar vedel kam in kje da se je vstavil; iskal ga je po bližnjem drevju in grmovju, a najti ga ni bilo, ter mislilo se je, da je odletel v bližnji gozd. Proti večeru je šel gospodar v čebelnjak in našel roj, držec se na slemenu z deskami pokrite strehe. Pustil ga je v miru, kjer še vedno tam stanuje in je dosedaj naredil zelo lepe satove na podovže po slemenu. Lepi satovi visijo ravno tako kakor prelepi prt v postojnski jami. Čebele odhajajo in prihajajo skozi špranje spodnjih strešnih desak ter imajo mnogo žolten. Kdor bi čez Goro prehajal in ima veselje do čebel, je vabljen priti pogledat.

(Iz Amerike) smo dobili od našincev pisma, v katerih nam naznanjajo žalostno vest, da se je nam priljubljeni in nepozabljeni prijatelj Blaž Petrič iz Podklanca pri Sodražici v Klevelandu ponesrečil ter smrt storil. Neká gospa namreč se je vozila z biciklom ter hotela preiti čez železnično progo, predno vlak pride; a revici se je krilo zamotalo v kolo ter iz proge ni mogla naprej niti nazaj; priskočil je naš Petrič v pomoč (kakor je bil tudi doma vedno pripravljn nesrečnežu pomagati) da bi jo rešil — a vlak prisopiha, raztrga gospo do smrti in Blaža tako rani, da je drugi dan zdihnil svojo blago dušo. N. v. m. p. l.

(Poročilo o blagajničnem stanju mestne in meščanske garde godbe. Ker bode slavno občinstvo gotovo zanimalo izvedeti, kakošno je blagajnično stanje naše godbe z ozirom na to, ker je gospod Jos. Košiček nabiral doneske za godbene potrebščine, uvoja si godbeno ravnateljstvo v kratkem poročati sledeči račun: Od 10. junija t. l. do 10. julija t. l. znaša mesečna podpora: 98 gl. 37 kr.; gosp. Košiček nabral 90 gl. 30 kr.; razni dohodki 8 gl. 57 kr.; skupni prejem 197 gl. 24 kr. Izdatki: Skušnje 35 gl. 80 kr., godba na trgu 17 gl. 90 kr., razne potrebščine 35 gl. 82 kr., plačilo dolgov 22 gl. 50 kr., na račun kupljenih instrumentov 30 gl. 97 kr., kapelnikova plača 45 gl.; skupni izdatki 187 gl. 99 kr.; pótentakem ostanek v blagajni 9 gl. 25 kr.

Iz tega je razvidno, da so godbene potrebščine zelo velike, in ker je še dolga za nakupljena godala 125 gl. 97 kr., in z ozirom na to, da se je godba v kratkem času, odkar imamo novega kapelnika, gosp. Emeršiča, nepričakovano izboljšala, je pač nadaljna naklonjenost sl. občinstva naši godbi zelo potrebna. Ako kdo izmed podpornikov želi ogledati si podrobni račun, so mu blagajniške knjige vedno na razpolaganje pri g. Jos. Košiček-u. — Zahvalivši se vsem podpornikom za dosedanje podporo, prosimo iste, da nam še nadalje zvesti ostanejo; isti gospodje, kateri pa niso še podporni člani in se vendar zanimajo za godbo in godbene razmere, pa naj bi vstopili kot podporniki, kajti le z združenimi močmi in vsestransko podporo je omogočiti godbi isto stališče, katero naj bi zavzemala.

Godbeno ravnateljstvo.

(Javna šolska skušnja učencev „Glasbene Maticе v Rudolfovem) je bila v sredo 12. t. m. popoldne v Čitalnični dvorani. Najprej so instrumentalni učenci ša ponekod z izvanrednim napredkom pokazali, da so v rokah dobrih učiteljev ter da se poučevanje vrši resno i temeljito. Izmed klavirskih učencev gospodičine Sarkove velja posebno pohvaliti: Krištofa, Mikoliča i Lacknerja; izmed onih gosp. Hladnika: učenke Ažmanovo, Vavpotičevo i Zalokarjevo ter učenca Barléta, pa tudi vsi drugi, kateri so nekateri še le v početku učenja, so igrali prav točno. — Izmed goslarjev učitelja g. Poule pokazali so uže veliko spretnost Krištof, Mejak i Vavpotič, pa tudi prvoletniki so se odlikovali v finem potezljaju in kar ni zadnje, v pravilnem držanju instrumenta. Tu velja omeniti posebno gospico Mici Mikoličevo ter učence: malega Papeža, potem Kobeta i Rožanca, kateri slednji je pokazal za kratko učenje od sušca t. l. izvanreden napredek. — Potem sta nam nadarjeni Brzin v igranju na klarinet in pridni Kunc v igranju na flavto pokazala, koliko se da naučiti v štirih mesecih na teh prijetno glasečih se glasbenih nastrojih. — Želeli bi, da bi bili slišali vsaj starejše učence v eni točki pri skupnem igranju, kar se je baje tudi nameravalo, pa moralo opustiti, ker nekaj najboljših učencev ni bilo več v Novem mestu, oziroma iz raznih uzrokov niso mogli priti k skušnji. Ta nedostatek nam je nadomestil pevovodja g. Hladnik, ki so pod njegovim vodstvom matične učenke res prekrasno zapele 4 pesmi za ženske glasove. — Poslušalcev je bilo iz odličnih meščanskih krogov ter dijaštva mnogo ter v prosep glasbe je želeli, da se take skušnje napravijo koncem vsakega poluletja. — Zvečer ob 8. uri je šolsko upravništvo poročalo o preteklem šolskem letu.

Iz pöročila posnemamo, da se je koncem šolskega leta poučevalo:

v igranju na klavir	22 učencev,
" " " gosli	19 "
" " " vijolo	2 učenca,
" " " čelo	3 učenci,
" " " kontrabas	2 učenca,
" " " flavto	2 "
" " " klarinet	1 učenec,

Skupaj 51 učencev.

Od teh je bilo učnine opröščenih popolno ali delno 19, torej skoraj dve petini.

V petju se je poučevalo 21 učenk; pri koncertih pa so sodelovali tudi uže izučeni pevci in sicer 17 pevka ter 22 pevcev. — Poučevali so: gospodičina A. Sark

v igranju na klavir, g. I. Hladnik klavir, petje in teorijo, gosp. J. Poula na vse druge instrumente. 6. in 7. julija t. l. je prof. Matej Hubad, odposlan po matičnem odboru, pouk nadzoroval ter se je o pouku i napredku učencev izrekel jako povoljno.

Gmotno stanje ni bilo slabo, toda za toliko delovanje dobi šola premalo podpore. Deželni odbor ni v tem letu dal še ničesar; darovali pa so: mestni zastop v Rudolfovem 100 gld., posojilnica v Ribnici 10 gld., v Krškem 5 gld., županstvo Krško 10 gld., Črnomaljsko 10 gld., posojilnica v Trbnjem 8 gld., v Brežicah 5 gld., v Št. Jerneju 5 gld., v Žužemberku 30 gld., v Črnomlju 10 gld., razni drugi darovalci 44 gld. 50 kr., skupaj 237 gld. 50 kr.

Za malo odškodnino so prepustili ali popolno darovali svoja delnice „Prvega Narodnega Doma v Rudolfovem“ naslednji gg.: Antoinetta Jelovšek pl. Fichtenau, Fr. Guštin, A. Kupljen, Fr. Omersa, Val. Oblak, Dr. Papež, St. Pirnat, L. Svetec, A. Pauser, Dr. Slanc, Dr. Schegula, Kr. Volčič, Dr. Munda (dve), dediči po Anton Navratilu, Proseniku in K. Rudežu (dve), Dr. Galle, „Narodni sklad v Ljubljani“, dr. I. Žitnik, I. Mehora, „Društvo za učiteljski konvikt“, „Pisateljsko društvo“ in A. Rosina; skupaj 25 delnic, katerih letna dividenda se bode porabljala pred vsem za najemnino učnih prostorov.

V šolsko upravništvo so bili zopet voljeni: g. Dr. DeFranceschi, g. Dr. Schegula, g. O. Skale in gospod dr. Volčič, na novo pa gospod Dr. Dolenec, gospod prof. Markič in gospodičina R. Vašič-eva.

(Grozen umor v železničnem vozu) prigodil se je v noči 11. julija na beljaški železnici na Koroškem. Sodni tajnik Ceno Halada, brat ljubljanskega profesorja, peljal se je v drugem razredu. Na postaji Osoje, kjer mu je konduktar še dva potnika pridružil, videl ga je na klopi ležati; v Beljaku odprl je sprevodnik vrata, a ni našel nobenega človeka, pač pa klobuk in palico, in je mislil, da je pozabljeno; skazalo se je pa pozneje, da je bilo Haladovo. Ob enajsti uri šel je veleposestnik Sandrišer poleg osojskega jezera, ter slišal iz vode ječanje ponesrečenca. S pomočjo železn. čuvaja ga je potegnil iz vode, v kateri je bil do vratu. Povedal je, kdo je, da ga je na vozu nekdo z nožem napadel in potem iz voza pahnil, da je bil krepak in srednje velik, precej mlad ter je imel brke. Vprašanje, „je bil kakov lah“, je zanikal. Peljala sta ga na železničnem vozičku na bližnjo postajo, pa je že na potu umrl. Imel je na prsih in vratu težke rane. Dokazalo se je, da se umor ni izvršil radi orožja, ker našla se je ura z verižico in listnica z denarji.

(„Gorica“ imenuje se nov časopis, ki je jel v Gorici izhajati vsaki petek ter velja do konec decembra 1 gld. 20 kr. List hoče podajati ljudstvu pravo sliko goriškega političnega življenja ter ojačiti edinost v narodu; odločno pa bo odbijal vsak poskus rušiti edinost na Goriškem.

(Opomba.) Vredništvo „Dol. Novic“ je rado svoje predale odprlo v pojasnilo mnogih društvenih in godbenih zadev. Sedaj so razmere vsakemu lahko jasne; torej vredništvo vljudno naznanja, da brez skrajne sile pojasnil o imenovanih zadevah več ne sprejme.

Poslano.*)

Na zlobni napad y poslanem „nekaterih bivših članov Dol. pevskega društva“ v 13. št. „Dol. Novic“, prijavlja podpisani odbor, da se je v redno sklicani in sklepni odborovi seji 26. junija t. l., pri kateri je bil tudi odbornik g. Rems, soglasno in brez nasprotovanja sklenilo, naj se za vrtni koncert 1. t. m. najame godba na lok iz Ljubljane. Predsednik g. dr. Volčič torej ni ničesar ukrenil sam, ampak po soglasnem sklepu odborovem.

Dalje se konstatuje, da je naše društvo od početka 1. 1898, to je, odkar je predsednik gosp. dr. Volčič, priredilo vse po pravilih in poslovniku velebane veselice, razun jedinega vrtnega koncerta 1. 1898, kateri je bil radi neugodnega vremena mogoč jedino v prvi polovici meseca avgusta, ko je društvo vodil podpredsednik g. Ropas; tudi se konstatuje, da so v zadnjih dveh letih imeli društveniki pristop k 6 izvanrednim koncertom (glasbeni večeri) z istimi ugodnostimi kakor člani Glasbene Matice.

Kakor vže prej več let, — tako 1. 1897 prav pod predsedništvom g. Ropasa — tudi v tem letu ni bilo toliko društvenih pevcev, da bi bil mogoč čašten nastop, ako bi ne bil pomogel pevski zbor Glasbene matice. Društveni odbor, v katerem sede razun predsednika gg. Medved, Poula, Skale, Tekavčič ter Binter, Rems in Ropas, je vabil ustno in pismeno razne gospode, naj pristopijo k pevcem, pozival jih je z okrožnicami neštevilnokrat, toda izgovarjali so se, da nimajo časa ali da ne morejo peti.

Kar se tiče ravnanja z društvenim premoženjem, je g. dr. Volčič prevzel od predsednika g. Ropasa koncem 1. 1897 dolga 138 gld. 26 kr., sedaj ga je pa še 46 gld. 6 kr. V tem času je torej odplačanega 92 gld. 20 kr., čeprav se stroški ta čas niso zmanjšali in se je nakupilo mnogo muzikalij ter doneski t. m. niti vsčeti niso. Predsednik je pa tudi v tem letu pridobil društvu dve delnici I. Narodnega doma v Rudolfovem v nominalni vrednosti 100 gld. ali sedanji vrednosti vsaj 50 gld.

Iz tega se lahko razvidi, koliko je resnice v poslanem, omenjenem v početku te izjave.

Odbor Dol. pevskega društva.

Javen odgovor na javno vprašanje v 13. št. „Dol. Novic“.)

Brez daljšega pomisleka smo uvideli, da ste dali naši pred kratkim na sl. predsedništvo dol. pevskega društva odposlani izjavi dosti tehten povod proti nam javno nastopiti zastran našega odločnega koraka v godbeni zadevi. Izjavili smo namreč pismeno, da nismo voljni dne 1. julija sodelovati pri vrtnem koncertu „dol. pevskega društva“, ako se ne upošteva meščanske godbe in se mesto nje naroči iz Ljubljane godbo na lok. Označili smo to kot očitno provokacijo, kar je v enakih slučajih vedno dopustljivo. Ako je dosedanja godba o vsakej priliki zadoščala našim društvenim zahtevam, čemu bi se smela ravno za omenjeni koncert nadomeščati z drugo.

Popolnoma tuje nam pa je, da bi mi kedaj na okrožnici, ktera nas je koncem majnika iznenadila, potrdili lastnoročno besede, „da meščanski godbi ustavimo vsako podporo tako dolgo, dokler se ne usta-

*) Za vsebino tega poslanega je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

novi društvo, ki naj bode od vlade potrjeno, in kterege odbor bode godbo sam vodil". Vsakdo, komur je prišla dotična okrožnica v roke, mora z nami vred očitno priznati, da ni bilo o njej niti govora o osnovitvi kake nove godbe, ki bi imela biti od sedanje povsem neodvisna. Tudi pri seji „dol. pevskega društva“ ni se stavilo takrat podobnih predlogov. Povdarjalo se je takrat pač, da dosedanja godba nima svojih pravil, da se kapelniki odslavljajo, kedar se jih naveliča gardino poveljstvo in da se temu početju mora protiviti vsak trezno misleč človek. Zvedeli pa smo od verodostojne strani, da ima meščanska garda, kateri je vtelesena godba, baje svoje statute, po katerih se ravna stalen, na tri leta voljen, iz sedmero odbornikov sestavljen odbor. V njem tvorijo gardisti večino, mej tem, ko so zastopani podporniki po treh odbornikih, o čemer pa seveda tiste dni, ko se je okrožnica podpisavala, še toliko nismo bili informirani. — Ni nam pa znano, zakaj se ne dovoli upogleda v statute tudi podpirateljem godbe! Ali so morda sestavljeni samo radi odbora? — Mi gotovo, a z nami vred tudi večina nebi tiste dni podpisala okrožnice, ako bi le nekoliko slutili, da se skriva za besedilom namera, za katero se pač ne more pri dosedaj obstoječih ugodnih godbenih razmerah nihče ogrevati. Stari godbi podporo vstaviti od strani dveh na drugem in tretjem mestu nižje podpisanih odbornikov, ta trditev vidi se nam vrhu tega še nekam — smešna, ker omenjena odbornika dotistihmal godbe z mesečnimi prispejki niti podpirala nisva. Podpisali smo torej izjavo le iz tega razloga, ker se je v njej naglašala nekaka splošna reorganizacija dosedanje meščanske godbe, česar pa nismo samo mi želeli marveč vsakdo podpisancev one pole, dobro vedé, da red vzdržuje svet, kolikanj bolj še društvo.

V istini presenetila nas je vest, kó smo čuli pri zadnji seji „dol. pevskega društva“, da se misli na osnovanje tako zvanega „Streich-Orchestra“. Ta izjava nas je pač toliko pretresla, da smo se hipno iznebili mislij v nameravani konkurenci z dosedanje godbo upajoč, da promajo od ljubljanske glasbene matice za tuksišno novo godbo naročena pihala najbrže nazaj — Vendar ostanejo nadaljne namere kljub temu še vedno nejasne. — Priznati se pa zopet mora, da je ideja o godbi na lok pametna in še dokaj lahko izpeljiva. Nasprotnikov se ji ravno ne bi bilo potreba bati, ker jednake godbe na lok res živo potrebujemo, posebno pri zimskih plesnih veselicah in koncertih, mej tem ko sicer v prostej naravi malo efekta vzbuja, posebno še, ako ni dovolj številna, vsled česar tudi nikakor ne bi mogla nadomeščati pihalnih instrumentov v njihovi obsežnosti. — Umevno je, da se slavnemu predsedništvu ne bi vže pred nami po robu postavil sovražen tabor, ki bi v svoji odločnosti skušal strmoglaviti neizpeljive namere, ako bi se razburjenim duhovom koj v početku privoščilo več jasnosti od strani merodajnih faktorjev!

Ne govorimo več, samo svetujemo še, naj se prej kot možno dožene sprava mej prepirajočimi se društvi. Do sporazumljenja pridemo gotovo preje mirnim potom, nego s silo in trmoglavostjo! Ne kopljite vsaj grobov narodnim društvom, radi malenkostne godbene afére!

V čem obstoji torej naše pristransko stremljenje, — katero se nam žalibog očita, — o tem sodi naj občinstvo?!

Lavoslav Ropas, Rudolf Binter, Jakob Rems,
odborniki „Dol. pevskega društva“.

Dijaška kuhinja v Novem mestu.

Hvala Bogu, zopet je konec tu. Tako bi izdihnil danes po toliko sitnostih in skrbih tekem preteklega šolskega leta, ko bi ne bil ta trud v korist ubožnim dijakom. Dolžnost mi je, da podam koncem leta dobrotnikom vsaj površen račun o delovanju dijaške kuhinje, natančen račun položim gospodu županu novomeškemu ter drugim gospodom.

Dohodkov je bilo skupno 1720 gld. 69 kr. Dali so dobrotniki 1037 gld. 63 kr., med temi gosp. dr. K. Slanc 100 gld. Podpirani dijaki so dali 248 gld. 50 kr. Predstava novomeških akademikov 25 gld. Po 50 gld. so dali: Slavno dijaško podporno društvo, sl. Glasbena Matica, vis. deželni zbor ter sl. novomeški zastop. Hranilnice in posojilnice so dale 100 gld.; obresti 43 gld. 69 kr., od drugod 43 gld. 35 kr. Razven tega sem prejel od različnih dobrotnikov mnogo živil, ki gotovo presegajo vrednost štirih stotakov.

Troški so bili sledeči: Meso 330 gld. 85 kr., moka z rižem 604 gld. 70 kr., mast in prasci 297 gld. 78 kr., drva s sekanjem 78 gld. 52 kr., zelje 27 gld. 60 kr., v štacuni 77 gld. 01 kr., na trgu 126 gld. 3 kr., postrežnina 116 gld. 50 kr., vožnina 23 gld. 22 kr. itd. Vseh stroškov 1794 gld. 15 kr., ki tedaj presegajo dohodka za 73 gld. 46 kr. Nekateri dijaki imajo po pogodbi plačati še 34 gld., potem bode ostal nedostatek za 39 gld. 46 kr.

Dijakov je bilo začetkom šolskega leta opoldne 56, zvečer pa 42 pri mizi; koncem leta opoldne 47, zvečer pa 36.

Zvršili so: 9 z odliko, 6 jih ponavlja jeseni iz enega predmeta, 2 imata dvojko in 2 trojko; drugi prvi red; propale in one, ki v jeseni ne izvršé, od-pustim.

Bog plati stotero vsem blagim prijateljem in podpornikom naše stradajoče mladine, zlasti tudi tistim, ki so me podpirali z živili. Brez te podpore bi bilo popolnoma nemogoče izhajati

NOVO MESTO, 14. julija 1899.

Dr. Jos. Marinko.

Darovi za novomeško dijaško kuhinjo.

Veleslavni deželni odbor 50 gld., čast. gospod župnik J. Babnik 10 gld., gosp. Rih. Dolenc, vođa 2 gld., gospod župan dr. J. Schegnila 13 gld., mil. gospod prošt Seb. Elbert 10 gld., iz Radovice gosp. Schweiger 5 gld., Neimenovan 1 gld., slavni mestni zastop v Rudolfovem 50 gld., gosp. kaplan Jurij Karlin 5 gld., gosp. J. Jeriček 2 gld., dobrotniki iz Mesta in Kandije 26 gld. 90 kr., neimenovan duhoven 2 gld., gospa Golja 3 gld., gssp. župnik M. Saje 1 gld. 50 kr., gospa Vojska 2 gld.

Potrjim srcem naznanjamo, da je ljubljeni sin

Franc Kušlan

po kratki, mučni bolezni danes ob 1. uri po polnoči v 17. letu, prejemši svete zakramente, mirno v Gospodu zaspal.

Truplo dragega ranjkega bo v torek ob 4. uri popoldne na šmihelsko pokopališče prenešeno.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v mnogih cerkvah. Dragi pokojni bodi priporočen v molitev in blagi spomin.

Kandija pri Novem mestu, 3. julija 1899.

(204)

Žalujoča rodbina Kušlan.

Loterijske številke.

Trst	1. julija	66	36	49	15	87
Gradec	8. "	7	39	5	30	48

Zahvala.

Podpisani odbor izreka vsem najprisičnejšo zahvalo, kateri so pripomogli, da se je slovesnost blagoslovljenja „gasilnega doma v Trebnjem“ v tako sijajno izvršila. Zlasti prečastiti duhovščini trebanski, zastopnikom zaveze gasilnih društev, zastopanim gasilnim društvom, p. n. gosp. uradnikom, domačim in vnanjim, vsem darovalcem dobitkov, pevcem in pevkam, dekletom v narodni noši ter vsem vdeležencem raznih stanov, ki so počastili društvo pri popoldnjski veselici. Na pomoč!

TREBNJE, 2. julija 1899.

(199)

Odbor požarne brambe.

Oklic.

Firm. 175.

Gen. I. 53/2.

Podpisano sodišče naznanja, da se je v združnem registru izvršil pri vpisu „Kmetijsko društvo v Metliki“ izbris bivših odbornikov: Ivan Pezdire iz Drašič, Franc Prus iz Metlike, Jožef Ramuta iz Metlike, Marko Žugelj iz Metlike, in vpis novo-izvoljenih odbornikov: Ivan Bajuk, posestnik iz Metlike št. 51; Janez Dragovan, posestnik iz Dol. Lokvice št. 19, Matija Cesar, posestnik iz Radovice št. 7, in Jakob Kambič, posestnik iz Cerovca št. 7.

C. kr. okrožno sodišče v Rudolfovem oddelek III, dne 27. junija 1899.

Oklic.

Firm. 179.

Gen. I. 19/6.

Podpisano sodišče naznanja, da se je v združnem registru izvršil pri vpisu „Posojilnica v Dobropoljah, registrovana zadruga z neomejeno zavezo“, izbris bivšega člana načelstva Janeza Adamiča iz Velike Slevce, in vpis novo-izvoljenega člana načelstva Ivana Klavs iz Podgorice št. 29.

C. kr. okrožno sodišče v Rudolfovem oddelek III, dne 27. junija 1899.

Izjava.

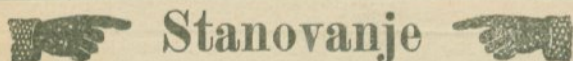
Jaz podpisana izjavim s tem, da sem g. Henrika Kastelic-a in njegovo ženo Marijo iz Novega mesta št. 192 nepremišljeno žalila v zadevi s hranilno knjižico, da sem pri kazenski obravnavi dne 12. julija 1899 preklicala in zadobila odpuščenje. Javno obžalujem svojo nepremišljenost.

Novo mesto, 12. julija 1899.

(195)

Terezija Kodrič.

Hiša in dve njivi ste iz proste roke naprodaj v vasi Vrh ob veliki cesti pri št. Jernejl. — Več pové lastnik Franc Pavlovič, vas Vrh št. 17. Pošta št. Jernejl.

Stanovanje

s štirimi sobami v Novem mestu na stari cesti se da takoj v najem. (205)

4 veliki, prav dobro ohranjeni sodi,

ki drže od 40 do 50 vedrov, posebno za žganježgalce pripravni, so po nizki ceni naprodaj pri Peter Strel-u v Mokronogu na Dolenjskem. (201—1)

Hiša v Novem mestu.

Na prodaj je enonadstropna hiša na jako lepem prostoru pri kapiteljski cerkvi pod zelo ugodnimi pogoji. — Nadaljna pojasnila daje gosp. L. Ropas, hranilnični tajnik v Novem mestu, ki je ob enem tudi pooblaščen za sklep kupne pogodbe. (182—6)

„Anti-Peronospera“

iz zaloge

(158—4)

Numa Dupny & Co., Dunaj

Wien 6/1, Windmühlgasse 33.

Se lahko raztopi, pripravno je za pošiljatev in prenašanje, upliva ravno tako, kakor galica z apnom, pa je mnogo cenejša in brizgalnice ne zamaši. 1 zavojev zadošča za hektoliter mrzle vode ter velja 30 kr. Prospekti pošiljajo se zastonj in poštine prosto.

Samoprodaja za Novo mesto in okolico pri A. Pauser-ju mlajšemu.

Hiša na prodaj z vsem poslopjem, to je pod, pod podom klet, hlev in 2 svinjaka; lep sadni vrt, na katerem bo letos do 80 mernikov dobrih češpelj, 3 njive, na katere se poseje 7 mernikov žita, 1 hrastov gozd, v katerem se nagrabi 2 voza listja, majhen vinograd, v katerem se pridela do 5 strajhov mošta. Skupna cena 700 gld. — Natančneje pové lastnik Jožef Štamcar v Bučki št. 26, pošta Bučka na Dolenjskem. (172—3)

Slugo išče Narodna čitalnica v Novem mestu. Plače 10 gld. na mesec in stanovanje, obstoječe iz dveh sob in kuhinje. Prošnje do 1. avgusta t. l. na društveni odbor Nastop službe 15. avgusta t. l. V slučaju porabnosti vtegne sluga dobiti zaslužka tudi pri drugih narodnih društvih, nastanjenih v hiši Narodne čitalnice. (197)

Mlin naprodaj. Na lepo ležečem kraju, v Impolskim grabnu, obč. Studenec, je radi družinskih razmer pod ugodnimi pogoji ter po nizki ceni mlin naprodaj. Natančni pogoji se izvedo pri lastnici Mariji Bizjak ravno tam.

Hiša naprodaj. V Raškem vrhu pri občini Bučka, je prostorna hiša z vrtom in njivo, prav pripravna za kakega rokodelca ali pokojnika iz proste roke, po nizki ceni ter tudi na počak na prodaj. — Natančni pogoji se izvedo pri lastnici Mariji Marušič, Brezovo, obč. Studenec. (208—1)

Mlin v najem ali naprodaj.

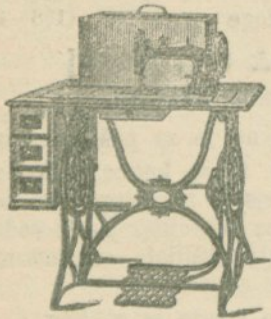
Isti ima popolnoma novo orodje, in je napravljen na pet tečajev in šest stop, ter ima vedno dovolj vode. Nahaja se tik Zagraca. Plačuje se lahko na obroke. Več pové Franc Glavan, mlinar v Kotih, pošta Dvor pri Žužemperku. (202—1)

Hiša na prodaj

z vsem gospodarskim poslopjem in gruntom v Kandiji pri Novem mestu. V hiši se nahaja stara, znana gostilna poprej rečeno pri „Štrumbeljnu“. — Več pové

J. Konda v Kandiji št. 43., p. Rudolfovo. (196—1)

Najboljši

**šivalni
stroji**

raznih sistemov

(163-3) po najnižjih cenah
pri Jos. Ogoreutz-u, Rudolfovo.

Išče se navaden mlinar

vešč popolnoma pri mlinu, ki izključno le turšico melje. Mesečna plača je 12 gl. ter hrana in stanovanje prosto. — Več pové A. Ličan, Ilir. Bistrica, Notranjsko.

Nov sejmski voz

próda (198-1)

gosp. Jos. Medved v Novem mestu.

Hiša na prodaj v sredi velike vasi, ki šteje 110 števil. Hiša ima 5 sob, 2 kleti, blev in svinjak, zemljišča za 5 mernikov posetve, 4 parcele bukove hoste. Hiša je pripravna za veliko trgovino. Gospodinja te hiše je v Ameriki, zato jo želi prodati. Več pove Ignacij Toten, Gabrje, pošta Novomesto.

Blizu Novega mesta na nekem posestvu se takoj odda

lepo peletno stanovanje

z vsó opravo,

obstoječe iz več sob in kuhinje. — Več pove opravništvo „Dol. Novic“. (192-2)

(141-4)

Brata Appe,

izdelovatelja lončenih peči v Kandiji
pri Novem mestu

priporočata preč. duhovščini in slav. občinstvu
svojo veliko zalogo peči

vsake barve in velikosti, za velika poslopja in dvorane, urade in šole, po najnovejši obliki ter vsake vrste, za lepe sobe, kakor tudi štedilna ognjišča in kopališča z emailiranimi kablucami.

Postavljanje in popravljanje peči in štedilnikov se točno in po nizki ceni izvršuje.

Prodaja in izdelnje se kar mogoče po nizkih cenah ter za trpežnost se jamči.

Naznanilo in priporočilo.

Sl. občinstvu in preč. duhovščini naznanjam uljudno, da sem otvoril

prodajalno z urami

● na glavnem trgu št. 92, ●

kjer bodem prodajal samo dobre ure.

Tudi bodem popravljaj vsakovrstne ure po zmernih cenah. Za dobro delo jamčim.

Za mnogobrojna naročila priporočam se z vsem spoštovanjem

Herm. Köfler,

urar v Novem mestu.

(167-3)

Lepo stanovanje, (200-1)

obstoječe iz treh sob itd. je za oddati s prvim septembrom v Fichtenau-ovi hiši na glavnem trgu.

V grajščini Bajnof

je na prodaj (169-3)

večja množina vina

domačega pridelka.

☞ Telefon v Novo mesto. ☜

Hiša v Kandiji št. 34

pri mostu, je iz proste roke takoj na prodaj. — Več se zvé ravno tam. (203-1)

(191-2)
*Otvoritev novo založene
prodajalnice s špecerijskim
blagom naznanja najudaneje*

*Jos. Medved
prej Kissel & Končan.*